

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Páchy a soudců JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., a Mgr. Jiřího Kopeckého ve věci

žalobce: ■■■. ■■■■■■■■■■, narozený dne ■■■■■■■■■■
bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Staňkovou
sídlem Chrudim, Štěpánkova 83

proti
žalované: ■■■■■■■■■■, narozená dne ■■■■■■■■■■
bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■
zastoupená advokátkou JUDr. Danou Večerníkovou
sídlem Pardubice, Sladkovského 76

o určení vlastnictví a neplatnost kupní smlouvy,
k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 11.6.2020,
č.j. 8 C 257/2019-62,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadených výrocích II. a III. **potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 6.776,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky žalované.

Odůvodnění:

1. Okresní soud svým rozsudkem odmítl návrh žalobce na nařízení předběžného opatření, kterým mělo být rozhodnuto o odstavení vozidla [REDAKCE], RZ [REDAKCE], z provozu (výrok I.). Dále zamítl žalobu o určení, že žalobce je výlučným vlastníkem vozidla [REDAKCE], RZ [REDAKCE], VIN: [REDAKCE], a zároveň o určení, že je neplatná kupní smlouva, kterou uzavřel žalobce se žalovanou na prodej tohoto automobilu (výrok II.). Žalobci uložil povinnost nahradit žalované náklady tohoto soudního řízení ve výši 10.164 Kč (výrok III.).
2. Rozhodl tak ve sporu, ve kterém žalobce žalobou ze dne 11.11.2019 tvrdil, že by donucen žalovanou, jako svojí tehdejší družkou, k sepsání kupní smlouvy na předmětný automobil, která je bez označení data a místa sepisu, to se stavem tachometru vozidla 116 240 kilometrů za cenu 5.000 Kč. Žalovaná následně přehlásila vozidlo v registru vozidel u Městského úřadu v [REDAKCE]. Žalobce tvrdil, že on sám je výlučným vlastníkem uvedeného vozidla na základě smlouvy uzavřené s [REDAKCE], [REDAKCE], dne 15.7.2011. Vzhledem k tomu, že smlouva uzavřená s žalovanou je absolutně neplatná, neboť neobsahuje datum a místo prodeje, předávací protokol a cena neodpovídá hodnotě vozidla, navíc nebyla uhrazena, žalobce je nadále výlučným vlastníkem vozidla a domáhal se výše uvedeného.
3. Žalovaná však s takovýmto žalobním požadavkem nesouhlasila. Potvrdila, že účastníci spolu od července 2009 do května 2015 žili jako druh a družka ve společné domácnosti. Žalovaná žalobci finančně vypomohla, když si sjednala úvěr ve výši 300.000 Kč, který žalobci následně poskytla na rekonstrukci jeho domu. Obdobně získala úvěr ve výši 227.000 Kč, to v roce 2013. Vztah účastníků však procházel krizí, žalovaná chtěla vypořádat uvedené finanční částky, neb je splácela výlučně sama, žalobce neměl finančních prostředků a řešením byla dohoda o tom, že žalobce žalované za symbolickou kupní cenu prodá předmětné vozidlo. Tak se také stalo, žalobce smlouvu podepsal a společně s žalovanou se účastnil prepisu vozidla v příslušném registru u Městského úřadu v [REDAKCE]. Ke změně registrace došlo k datu 7.11.2014. O nedůvodnosti požadavku žalobce svědčí i to, že se svých nároků k vozu započal domáhat až v roce 2019, byť již v roce 2015 na jaře se žalovaná od žalobce odstěhovala a vozidlo užívala. Žalobce dne 3.8.2019 se vozidla zmocnil, žalovaná toto nahlásila na policii a bylo zahájeno trestní stíhání žalobce. Podání žaloby je pak výsledkem této skutečnosti.
4. Okresní soud vycházel z toho, že účastníci uzavřeli kupní smlouvu, na základě které žalobce žalované prodal předmětný automobil za 5.000 Kč, kdy smlouva neobsahuje datum ani místo, kde byla uzavřena, avšak její uzavření žalobce potvrdil. Od 7.11.2014 je pak v registru vozidel předmětné vozidlo evidováno ve vlastnictví žalované.
5. Odvolací soud nerekapituluje otázku rozhodování o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, neboť v tomto rozsahu je rozsudek okresního soudu pravomocný, nebyl napaden odvoláním.
6. Z hlediska věci samé uzavřel, že žalobcem namítané vady kupní smlouvy nemohou způsobit její neplatnost. Sám žalobce potvrdil uzavření smlouvy s tím, že pro uzavření kupní smlouvy neexistuje zákonný požadavek na podobu její formy a může být uzavřena i ústně. Smlouva musela být uzavřena před 7.11.2014, od kdy je žalovaná registrována jako vlastníkem předmětného vozidla. Žalobce tvrdil, že kupní cena neodpovídá skutečné hodnotě automobilu. Došlo však k dohodě o ceně, stejně tak, jako k dohodě o předmětu koupě, proto byla kupní smlouva splněním těchto esenciálních náležitostí uzavřena a přímo v ní bylo potvrzeno, že k úhradě kupní ceny došlo. Pokud by tomu tak nebylo, postup žalobce by musel odpovídat zákonnému postupu s výzvou k úhradě a následně k případnému odstoupení od smlouvy. To však žalobce netvrdil a neprokazoval. Kupní smlouvou také zmocnil žalovanou k provedení přehlášení vozidla v evidenci. Bylo tak spolehlivě prokázáno, že žalovaná se stala vlastníkem automobilu a následně tu není skutečnost, na základě které by vlastnické právo přešlo či bylo převedeno na žalobce. Jeho návrh na určení vlastnického práva je tak nedůvodný. Okresní soud žalobu zamítl s tím, že

neúspěšnému žalobci uložil nahradit žalované náklady řízení, jako odměnu za tři úkony právní služby, třikrát režijní paušál po 300 Kč a 21 % DPH.

7. Proti výroku II. a III. rozsudku okresního soudu podal žalobce odvolání. Žalobce prokázal, že nabyl vlastnické právo k předmětnému vozu na základě kupní smlouvy uzavřené s [REDACTED]. Žalovaná pak použila naprosto identický text kupní smlouvy, jako svůj nabývací titul ke stejnému vozu. Změnila pouze označení účastníků, stav tachometru a kupní cenu. Žalobce od počátku tvrdí, že si není vědom podpisu smlouvy, že mu text musel být podstrčen a nebyl si vědom toho, co podepisuje. Chybí tak vůle jednající osoby a nemůže jít o právní jednání dle § 551 občanského zákoníku. Žalobce ostatně nebyl ani přítomen při zápisu změn údajů v registru vozidel u Městského úřadu v [REDACTED]. Žalobce také vozidlo užíval a nemohl činit kroky k tomu, aby uplatnil své vlastnické právo k vozu, či se domáhal zaplacení kupní ceny, neboť netušil, že smlouva byla uzavřena. Navrhuje tak změnu napadeného rozsudku a vyhovění žalobě.
8. Naopak žalovaná považuje rozsudek okresního soudu v odvoláním napadených výrocih za věcně správný. Připomněla svoji argumentaci uvedenou již v řízení před okresním soudem. Namítá, že pokud nyní, až v odvolacím řízení, žalobce tvrdí, že smlouvu nepodepsal, jde o argumentaci – tvrzení - novou, v odvolacím řízení nepřipustnou. Ujednání o zplnomocnění žalované k prepisu vozidla na příslušném registru je uvedeno v kupní smlouvě, ovšem podpis by musel být na smlouvě úředně ověřen, a proto bylo jednodušší, aby se oba účastníci dostavili společně na Městský úřad v [REDACTED] a tam provedli příslušný prepis vozidla. Není pravdou, že by žalobce užíval pravidelně předmětné vozidlo i poté, co se žalobkyně odstěhovala ze společné domácnosti.
9. Odvolání není důvodné.
10. V dané věci se žalobce domáhá určení jednak svého vlastnického práva osobního automobilu a jednak určení neplatnosti kupní smlouvy. Jde tedy ve výsledku o dvě určovací žaloby s tím, že určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem (viz § 80 občanského soudního řádu, tedy zákona č. 99/1963 Sb., dále i o.s.ř.).
11. Již například Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 2.4.2001, sp. zn. 22 Cdo 2147/99 uzavřel, že lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká.
12. Naléhavý právní zájem na určení je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce, nebo kdyby se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým. Bez určení neplatnosti kupní smlouvy se právní postavení žalobce nestává nejistým, ani není ohroženo, neboť nic nebrání určení vlastnického práva žalobce k předmětnému vozidlu (samozřejmě pokud jde o nárok důvodný).
13. Z toho se podává, že žalobce nemá naléhavý právní zájem na určení neplatnosti předmětné kupní smlouvy dle ustanovení § 80 o.s.ř. a v tomto rozsahu je jeho žaloba o určení práva, v daném případě o určení neplatnosti příslušné kupní smlouvy, nedůvodná a okresní soud správně v tomto rozsahu žalobu zamítl.
14. Na druhou stranu se z toho podává, že okresní soud důvodně posuzoval nárok žalobce na určení jeho vlastnického práva k předmětnému osobnímu vozu [REDACTED], neboť na takovém určení žalobce naléhavý právní zájem má. Okresní soud však dospěl k závěru, že žalobce neprokázal své vlastnické právo k předmětnému vozu a odvolací soud s tímto posouzením souhlasí.
15. Není sporné, že žalobce se stal vlastníkem předmětného osobního vozu na základě kupní smlouvy uzavřené dle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (viz § 588 a následující tohoto občanského zákoníku). To předáním této movité věci (viz § 133 odst.1 tohoto

toho, aniž by žalovaná předkládala plnou moc, tedy za přítomnosti žalobce, jako předcházejícího provozovatele vozidla, který si tak musel být vědom uzavření kupní smlouvy před 7.11.2014.

23. Uzavření kupní smlouvy mezi žalobkyní i žalovanou je rovněž podporováno skutečností, že až do roku 2019, byť kupní smlouva měla být uzavřena před 7.11.2014, žalobce nebránil žalované v užívání předmětného vozidla, nevystupoval jako vlastník uvedeného vozidla.
24. Neuvedení data a místa podpisu kupní smlouvy pak nezpůsobuje neplatnost uvedené kupní smlouvy, nejde o náležitost smlouvy, se kterou by byl spojován důsledek v podobě její neplatnosti (viz i § 580 -582 o.z. a § 587-588 o.z.).
25. V kupní smlouvě žalobce potvrdil, že převzal kupní cenu ve výši 5.000 Kč. Pokud žalobce hodlal toto tvrzení popírat, což v soudním řízení činil, nepředložil tvrzení či důkazy k tomu, že jeho prohlášení v kupní smlouvě o převzetí kupní ceny není pravdivé.
26. Je pak namístě vycházet z důvěry ve správnost potvrzení účastníků hmotněprávního vztahu, kteří si vzájemně potvrdili předání kupní ceny, o to více v situaci, kdy zde není ničeho relevantního o tom, že kupní cena nebyla zaplacená, lze tak z tohoto potvrzení vycházet a není důvodné ho zpochybňovat.
27. Odvolací soud tak následně řešil otázku případně nepřiměřené nízké kupní ceny prodávaného vozidla. V této souvislosti bylo možno vycházet z údajů o počtu ujetých kilometrů, stavu vozidla a ceně vozidla v roce 2011, kdy žalobce vozidlo zakoupil a nejpozději v roce 2014, kdy vozidlo žalované prodával. Z tohoto pohledu lze plně souhlasit s žalobcem v tom směru, že cena je výrazně nižší, ač k tomu nejsou zjevně objektivní důvody vyplývající ze stavu vozidla.
28. Tato skutečnost však není dle názoru odvolacího soudu důvodem pro závěr o neplatnosti kupní smlouvy.
29. To proto, že zavázali se strany k vzájemnému plnění, a je-li plnění jedné ze stran v hrubém nepoměru k tomu, co poskytla druhá strana, může zkrácená strana požadovat zrušení smlouvy a navrácení všeho do původního stavu, ledaže ji druhá strana doplní, oč byla zkrácena, se zřetelem k ceně obvyklé v době a místě uzavření smlouvy (viz § 1793 odst. 1 věta první občanského zákoníku). Takové právo však nevzniká, pokud důvod nepoměru vzájemných plnění vyplývá ze zvláštního stavu mezi stranami, zejména pokud zkrácená strana měla úmysl plnit z části za úplatku a z části bezúplatně, nebo jestliže již nelze výši zkrácení zjistit. A rovněž takové právo nevzniká, souhlasila-li zkrácená strana s neúměrnou cenou, ač její skutečná cena plnění byla nebo musela být známa. Právo však podle § 1793 zaniká, není-li uplatněno do jednoho roku od uzavření smlouvy (viz § 1794 odst. 1 a 2 a § 1795 občanského zákoníku).
30. Z toho se podává, že případná nerovnováha mezi poskytnutými plněními na straně žalobce a žalované není důvodem pro závěr o neplatnosti smlouvy, nýbrž pro případný postup dle § 1793. Žalovaná se bránila, že k sjednání nižší kupní ceny došlo v důsledku vypořádání vzájemných majetkových nároků mezi stranami, tedy uplatnila důvod dle § 1794 odst. 2 občanského zákoníku, což skutkově doložila. Každopádně nárok na postup dle § 1793 je vázán jednoroční lhůtou od uzavření smlouvy dle § 1795 o.z., která již uběhla.
31. Ani tyto skutečnosti tedy nevedou k závěru o neplatnosti smlouvy.
32. Z toho se podává, že žalovaná prokázala, že jí svěřené vlastnické právo k předmětnému osobnímu automobilu na základě kupní smlouvy uzavřené s žalobcem. Žalobce tak své předcházející vlastnické právo k předmětnému vozidlu získané na základě kupní smlouvy uzavřené s ██████████, ██████████, ██████████ pozbyl kupní smlouvou uzavřenou s žalovanou a ta se stala vlastníkem uvedené movité věci (viz § 1099 občanského zákoníku).

33. Nárok žalobce tak není důvodný a odvolací soud tudíž považuje rozhodnutí okresního soudu za věcně správné, to včetně výroku o náhradě nákladů řízení, který odpovídá ustanovení § 142 odst. 1 občanského soudního řádu.
34. Odvolací soud tudíž potvrdil rozsudek okresního soudu v odvoláním napadených výrocích II. a III. dle § 219 o.s.ř.
35. Úspěšné žalované pak přiznal právo na náhradu nákladů odvolacího řízení dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř. Ty spočívají v odměně za zastoupení advokátkou, a to za úkony právní služby - účast u jednání odvolacího soudu a vyjádření k odvolání dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu po 2 500 Kč dle § 7 a § 9 odst. 3, písm. a) advokátního tarifu, k tomu režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, to vše povýšené o 21 % DPH.
36. Náklady řízení se žalované hradí ve lhůtě stanovené dle § 160 odst. 1 o.s.ř., k rukám její advokátky dle § 149 odst. 1 o.s.ř.
37. V tomto soudním řízení byla žalobci ustanovena advokátka k ochraně jeho zájmů. O výši odměny a náhradě hotových výdajů této ustanovené zástupkyně žalobce bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím po vyúčtování učiněném ve vztahu k okresnímu soudu. Vzhledem k tomu, že takto vzniknou státu náklady za zastoupení žalobcem v tomto soudním řízení, odvolací soud zvažoval i náhradu nákladů řízení státu dle § 149 odst. 2 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že žalovaná spor vyhrála, není povinna státu nahrazovat tyto náklady řízení a není tak povinen ani žalovaný (dle uvedeného zákonného ustanovení).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení podat za podmínek uvedených v § 237 občanského soudního řádu dovolání, a to prostřednictvím Okresního soudu v Chrudimi k Nejvyššímu soudu ČR se sídlem v Brně.

Pardubice 15. dubna 2021

Mgr. Lukáš Pácha v. r.
předseda senátu